

Κώστας Παπαδάκης

Τι δεν έχουμε ακούσει, δει και διαβάσει στις λίγες εβδομάδες που μεσολάβησαν μέχρι σήμερα!

Η προσπάθεια ηρωοποίησης των αστυνομικών που καθημερινά εκτυλίσσεται μετά τα περιστατικά της Νέας Σμύρνης απογειώθηκε.

Οι συνήθειες παντογνώστες καλεσμένοι στις καθημερινές τηλεοπτικές εκπομπές – εκπρόσωποι ή φερόμενοι ως εκπρόσωποι συνδικαλιστικών φορέων των αστυνομικών και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης – άρχισαν πάλι να αναμασούν την ανάγκη ηθικής και υλικής ενίσχυσης της αστυνομίας, επενδύοντας στον φόβο των πολιτών, προκειμένου να καταστήσουν ανεκτή έως και κοινωνικά αναγκαία την όχι και λίγες φορές αυθαίρετη και βίαιη δράση της (πάντα εναντίον ανυπεράσπιστων διαδηλωτών και νεολαίων) των τελευταίων μηνών.

Άλλοι «επαίοντες» μίλησαν δημόσια για κλιμάκωση του *modus operandi* των δραστών και προσπάθησαν να τυποποιήσουν το σημείο «που φτάσαμε» με την διατύπωση της αντικατάστασης της απειλής «*Τα λεφτά σου η τη ζωή σου*» με την διπλή αξίωση: «*Και τα λεφτά σου και τη ζωή σου*».

Τη σκυτάλη πήραν οι κοινωνιολογίζοντες που προσπάθησαν να κατατάξουν εθνολογικά την προέλευση των δραστών συγκρίνοντας τρόπους δράσης αντίστοιχων ομάδων. Όλες οι φυλές της Ανατολικής Ευρώπης έλαβαν μέρος στην κατάταξη των χαρακτηριστικών της εγκληματικότητάς τους. Λίγο ακόμα και θα άνοιγε γραφείο στοιχημάτων για την πρόβλεψη της εθνικότητας των δραστών.

Πριν καλά καλά ξεκινήσουν οι έρευνες ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης έσπευσε να επικηρύξει με 300.000 € τους δολοφόνους, μιλώντας για κλιμάκωσή του οργανωμένου εγκλήματος και επαναφέροντας την γνώριμη σε αυτόν λογική των κυνηγών κεφαλών και της ιδιωτικοποίησης επ' αμοιβή της αποκάλυψης και σύλληψης εγκληματιών, στην οποία επιμένει παρά τις γκάφες του παρελθόντος. Κρίμα που δεν είχε διαβάσει τα μνημόνια: Ίσως ανακάλυπτε, μέσα στις τόσες ιδιωτικοποιήσεις, ότι θα στοίχιζε φθηνότερα η κατάργηση της αστυνομίας και η ανάθεση της εξιχνίασης των εγκλημάτων σε κυνηγούς κεφαλών επ' αμοιβή μετά από εκτίμηση της σημασίας του εκάστοτε εγκλήματος με αντικειμενικά κριτήρια από ειδική επιτροπή.

Αλλά όμως περιέργως κανένας από τους αστυνομικούς συνδικαλιστές δεν διαμαρτυρήθηκε για την

απροκάλυπτη εν τω γεννάσθαι, πριν από κάθε ακόμα προσπάθεια εξιχνίασης του εγκλήματος, υποτίμηση της αστυνομίας από τον ίδιο τον Υπουργό της, με την υποκατάστασή της από κυνηγούς επικηρυγμένων. Και ας σημειωθεί ότι ποτέ καμία επικήρυξη δεν οδήγησε στην αποκάλυψη δραστών. Αντίθετα κάποτε οδήγησε σε εικονική αποκάλυψη με σκοπό το αντίτιμο.

Οι συνήθεις βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και διάφοροι άλλοι νομικοί και άλλοι opinion makers επεσήμαναν για πολλοστή φορά την επιτακτική πια ανάγκη αυστηροποίησης των ποινών και περιορισμού της υφ' όρον απόλυσης και βέβαια (αλίμονο !) κατήγγειλαν και τους νόμους Παρασκευόπουλου, που ως γνωστόν η ισχύς τους έχει λήξει από το 2017.

Ύστερα και οι συνήθεις επίσης εκπρόσωποι του δικαστικού μεσαίωνα, που κάνουν τα πάντα για να δείξουν πόσο δεν αντέχουν τον προοδευτικό για πρώτη φορά προσανατολισμό στην ιστορία της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, άρχισαν πάλι να μιλούν και αυτοί για την ανάγκη θωράκισης της πολιτείας απέναντι στο οργανωμένο έγκλημα και να διατυπώνουν παράπονα για τους νομοθέτες που δεν θεσπίζουν αυστηρότερους νόμους, ενώ κάποιιοι από αυτούς απέδωσαν την κλιμάκωσή του στην διαβίωση πολλών αλλοδαπών μεταναστών στην Ελλάδα, οι οποίοι «στερούνται των ηθικών και πολιτιστικών αξιών των συμπατριωτών μας». Έφτασαν μάλιστα στο σημείο να αμφισβητούν την εγκληματική δράση Ελλήνων μεταναστών στις Η.Π.Α. τους περασμένους αιώνες.

Το γνωστό θεώρημα «*Εμείς τους φέρνουμε, εσείς τους αφήνετε*» κλίθηκε και πάλι σε όλες τις πτώσεις στα τηλεοπτικά ρεπορτάζ. Τα δελτία ειδήσεων όλων των τηλεοπτικών σταθμών έγιναν σχεδόν μονοθεματικά σε όλη τους τη διάρκεια, από έγκλημα σε έγκλημα σε έγκλημα. Ξεχάστηκε βέβαια ότι αρμόδιοι για την εξιχνίαση δεν είναι ούτε οι νομοθέτες, ούτε οι δικαστές. Και πέρασε στα ψιλά ότι σε κάποια από αυτά καταγράφηκαν σοβαρότατες ολιγωρίες στην εξέταση υπόπτων δραστών.

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, αυτός που πριν λίγα χρόνια έλεγε ότι η Αθήνα έγινε Καμπούλ και τώρα δεν προλαβαίνει να μετράει εκτελέσεις, κλιμακώνοντας την επικοινωνιακή προσπάθεια να μεταφερθεί το πεδίο ευθύνης από την αστυνομία στους δικαστές, κατέθεσε πολυσέλιδο υπόμνημα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επισημαίνοντας και εκείνος την ανάγκη αυστηροποίησης των ποινών, προκειμένου η δικαιοσύνη να μην αφήνει ελεύθερους τόσο εύκολα αυτούς που η αστυνομία θεωρεί εγκληματίες.

Ευτυχώς, πήρε «πληρωμένη απάντηση» από τον Εισαγγελέα Αρείου Πάγου σε ανύποπτο χρόνο και άμεσα.

Μέχρι που ήρθε, προτού καν σαραντίσει το θύμα, η συνδυασμένη απάντηση από την αξιολόγηση εργαστηριακών εξετάσεων και στοιχείων, η οποία διαμόρφωσε τα νέα δεδομένα στην υπόθεση, που πληροφορηθήκαμε όλοι από χτες. Ούτε οργανωμένο έγκλημα, ούτε νέο *modus operandi*, ούτε κλιμάκωση εγκληματικών επιδιώξεων, ούτε συμμορίες αλλοδαπών, παρά μία πολύ συνηθισμένη – και διόλου αποθαρρυνόμενη από την τροποποιητική φιλολογία των σχετικών διατάξεων – σε Δύση και Ανατολή και εν προκειμένω ελληνικότατη γυναικοκτονία, της οποίας μέλλει να αποκαλυφθούν τα ακριβή κίνητρα, από δράστη υπεράνω υποψίας.

Αλλά η φρίκη με την οποία εύλογα η κοινή γνώμη αντιμετώπισε τις τελευταίες αποκαλύψεις όσον αφορά τον πραγματικό δολοφόνο στα Γλυκά Νερά δεν εξαντλείται στο πρόσωπό του. Εκτείνεται σε όλους εκείνους που από την πρώτη μέρα του εγκλήματος, παίρνοντας ως δεδομένα όσα ο «μοναδικός αυτόπτης κατέθεσε» και όσα «διέρρευσαν» χωρίς τη στοιχειώδη υπομονή, έσπευσαν να επενδύσουν πάνω σε αυτά και να οικοδομήσουν και τις σκοπιμότητές τους.

Όλοι αυτοί που επιχείρησαν να χτίσουν τις πολιτικές τους σκοπιμότητες πάνω σε αυτό το έγκλημα και να βρουν αφορμή για να φορτώσουν στην ελληνική κοινωνία μία ακόμα βαθμίδα αυταρχοποίησης, νομοθετικής σκλήρυνσης, ανοχής στην κατασταλτική πολιτική, ρατσισμό και εξοντωτικές φυλακίσεις, τώρα έχουν καταπιεί την γλώσσα τους. Όχι βέβαια από μεταστροφή, αλλά από αναδίπλωση και μέχρι να

βρουν την επόμενη ευκαιρία να ξεσπαθώσουν.

Οφείλω να εξάρω την ψύχραιμη αρθρογραφία αρκετών νομικών, πολιτικών και άλλων, που διασώθηκαν και έσωσαν και τον δημόσιο διάλογο από τον καφενειακό ευτελισμό και την ανεξίτητη γελοιοποίηση.

Αθήνα, 18/6/2021

Κώστας Παπαδάκης